

[Axel Sørensen.]

vejende del af landets skatteydere, således som de ærede forslagsstillere tager sigte på i deres forslag. Det er ikke alene her i folketinget, man synes, at en ændring af beskatningsformen er påkrævet. I samtaler og ude på møder gives der ofte udtryk herfor, og man påpeger den fremkomne urimelighed i progressionens virkning på marginalbeskatningen til trods for indførelsen af den 30 pct.s nedsættelse af merindkomsten i forhold til det foregående år for statskattens vedkommende, et forslag, der blev gennemført for et par år siden, og som viste sig at kunne afbøde de værste skattemæssige følger af en indkomststigning hos den enkelte skatteyder. For kommuneskattens vedkommende har man på grund af den forskelligartethed, hvormed denne udskrives, ikke ment at kunne indpasse 30 pct.s reglen. I en kommuneskatteskala vil progressionen oftest standse ved indkomster på 14 000-18 000 kr., og det betyder, at marginalbeskatningen derved bliver stærkest for indkomster af den nævnte størrelse og viser faldende tendens for de største indkomsters vedkommende. Denne uheldige virkning har bidraget til, at et forslag om en kommunal skattereform er blevet fremsat af regeringen, hvorved man indfører den proportionale beskatningsform. Den højtærede finansminister har i de drøftelser, der har fundet sted i skattereformudvalget, givet udtryk for sin villighed til indførelse af en proportional beskatningsform med samme procent inden for et nærmere fastsat indkomstområde. Det radikale venstre vil gerne give sin tilslutning til indførelse af en proportional beskatning.

De to partiers forslag indeholder også, som allerede nævnt af tidligere ærede ordførere, ændringer vedrørende børnefradrag, hustrufradrag o. s. v. Disse spørgsmål må efter min mening være bedst egnet til forhandling i et udvalg, og det samme gælder spørgsmålet om forskudsvis skattebetaling.

Gennemførelsen af de retningslinjer, som er opstillet i forslaget, skulle ifølge bemærkningerne til dette betyde skattelettelse på 250 mill. kr. det første år og 200 mill. kr. det andet år og altså formindske statskassens indtægter med de samme beløb. Jeg forstår godt den højtærede finansministers betænkelighed ved at give tilsagn om en

skattenedsættelse om 1½ år. Vi fra det radikale venstre ser også hen til muligheden for en skattenedsættelse, men der må vel være enighed om, at man må afvente en bedømmelse af den økonomiske situation på det pågældende tidspunkt.

Jeg minder i lighed med en foregående taler, det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen, om de udtalelser, som venstres ordfører, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, fremkom med under finanslovdebatten. Han var ængstelig for, at regeringen påtænkte en skattenedsættelse med henblik på den kommende valgdag. Finansministerens svar husker vi jo også. Han sagde, at der ikke ville blive givet skattelettelse af hensyn til et valg, men kun hvis der var økonomisk grundlag herfor. Når nu venstre og de konservative stiller forslag om lempelse af skattetrykket, må man håbe, at forslaget er bygget på realiteter.

Det radikale venstre vil med interesse deltage i forhandlingerne om de fremsatte tanker og håber på, at de på frugtbar måde vil kunne indgå i de kommende måneders skatteforhandlinger. Vi ser hen til, at resultatet må blive en forenkling af de mange komplicerede regler, hvorefter beskatningen sker i dag. Vi håber, det lykkes os at nå frem til, at skattesvarelsen kan nedsættes og afstemmes således, at det, der bliver tilbage, når skatten er erlagt, kan give mulighed for en opsparing og dermed for nye produktive fremskridt.

Niels Andersen: Må jeg rent indledningsvis sige, at jeg håber, at vi når frem til en reform her i landet, så at grundlaget for statens indtægter bliver en virkelig fundamental lovgivning om inddragning af jordrenten i samfundets kasse. Det vil foruden den umiddelbare virkning, at det giver midler i statskassen, have den virkning, at det holder omkostningsniveauet i skak og hindrer skabelsen af værdier, som fremmer inflationen.

Herudover må vi naturligvis drøfte det skatteforslag og de skatteproblemer, der her er tale om; vi må, som jeg tidligere har sagt her i tinget, søge at nå frem til en lovgivning, der giver den direkte indkomstskat til staten et så ensartet præg, som det overhovedet er muligt. Dette, at den almindelige arbejdsindkomst beskattes progressivt,